

Tolkningsfrågor

1. Utgör artikel 63 FEUF (tidigare artikel 56 i EG-fördraget) hinder mot en nationell skattebestämmelse, såsom den som är i fråga i det nationella målet, enligt vilken det från ett bolag med hemvist i utlandet, som erhåller utdelning från andelsinnehav och inte uppnår det lägsta andelsinnehav som föreskrivs enligt artikel 3.1 a i direktiv 90/435⁽¹⁾ om ett gemensamt beskattningssystem för moderbolag och dotterbolag hemmahörande i olika medlemsstater (i dess ändrade lydelse enligt direktiv 2003/123)⁽²⁾, för en återbetalning av skatt på kapitalavkastning krävs att det genom intyg från den utländska skattemyndigheten styrks att skatten på kapitalavkastning inte kan avräknas för bolaget eller för direkta eller indirekta andelsinnehavare i bolaget eller som driftskostnader eller marknadsföringskostnader samt att någon avräkning, något avdrag eller någon uppskjutning inte heller faktiskt har ägt rum, om något sådant styrkande inte krävs för återbetalning av skatt på kapitalavkastning av ett bolag med hemvist i landet som har ett lika stort innehav?
2. Om fråga 1 besvaras nekande:

Utgör proportionalitetsprincipen och principen om ändamålsenlig verkan hinder mot kravet på ett sådant intyg som anges i den första frågan om det i praktiken är omöjligt för en mottagare med hemvist i utlandet som uppstår utdelning från så kallade spridda innehav att lämna in ett sådant intyg?

- (¹) Rådets direktiv 90/435/EEG av den 23 juli 1990 om ett gemensamt beskattningssystem för moderbolag och dotterbolag hemmahörande i olika medlemsstater (EGT L 225, 1990, s. 6; svensk specialutgåva, område 9, volym 2, s. 25).
- (²) Rådets direktiv 2003/123/EG av den 22 december 2003 om ändring av direktiv 90/435/EEG om ett gemensamt beskattningssystem för moderbolag och dotterbolag hemmahörande i olika medlemsstater (EUT L 7, 2004, s. 41).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumänien) den 5 november 2020 – SC Cridar Cons SRL mot Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca

(Mål C-582/20)

(2021/C 53/23)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Înalta Curte de Casație și Justiție

Parter i det nationella målet

Klagande: SC Cridar Cons SRL

Motparter: Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca

Tolkningsfrågor

- 1) Ska rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt⁽¹⁾ och artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna tolkas så, att de utgör hinder för en nationell lagstiftning som ger skattemyndigheterna, efter att de har utfärdat ett beskattningsbeslut i vilket rätten till avdrag för ingående mervärdesskatt nekas, rätt att vilandeförklara handläggningen av en begäran om omprövning i avvaktan på utgången i ett brottmålsförfarande som skulle kunna ge ytterligare objektiva uppgifter om den beskattningsbara personens inblandning i skatteundandragande?

- 2) Blir EU-domstolens svar på föregående fråga ett annat om den beskattningsbara personen, under vilandeförklaringen av handläggningen av begäran om omprövning, kan dra fördel av interimistiska åtgärder för att skjuta upp verkningarna av beslutet att neka avdragsrätt för mervärdesskatt?

(¹) EUT L 347, 2006, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 2 de Valladolid (Spanien) den 5 november 2020 – BFF Finance Iberia S.A.U. mot Gerencia Regional de Salud de la Junta de Castilla y León

(Mål C-585/20)

(2021/C 53/24)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 2 de Valladolid

Parter i det nationella målet

Kärande: BFF Finance Iberia S.A.U.

Svarande: Gerencia Regional de Salud de la Junta de Castilla y León

Tolkningsfrågor

Mot bakgrund av artiklarna 4.1, 6, 7.2 och 7.3 i EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2011/7/EU av den 16 februari 2011 om bekämpande av sena betalningar vid handelstransaktioner: (¹)

- 1) Ska artikel 6 i direktivet tolkas så att beloppet på 40 euro under alla omständigheter ska betalas för varje faktura förutsatt att borgenären har specificerat varje enskild faktura i de krav denne framfört till myndigheter och förvaltningsdomstolar eller rör det sig under alla omständigheter om 40 euro per faktura även om kraven har framförts tillsammans och på ett allmänt hållet sätt?
- 2) Vad avses i artikel 198.4 i lag 9/2017 med en betalningsfrist på 60 dagar för alla fall och för alla avtal, varav en inledande period på 30 dagar för godkännande och 30 ytterligare dagar för betalningen, mot bakgrund av att det i artikel 23 i direktivet anges följande:

”Offentliga myndigheters långa betalningstider och sena betalningar för varor och tjänster leder till omotiverade kostnader för företag. Det är därför lämpligt att särskilda bestämmelser införs för handelstransaktioner som rör tillhandahållande av varor eller tjänster från företag till offentliga myndigheter, i vilka särskilt betalningstider fastställs som i normalfallet inte överstiger 30 kalenderdagar, om inte annat uttryckligen fastställts i avtalet och under förutsättning av att det är objektivt motiverat mot bakgrund av avtalets särskilda karaktär eller inslag och inte i något fall överstiger 60 kalenderdagar”.